

گفت و گو با ایوب آقاخانی

متن در خشان نقش را باورپذیرتر می کند

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

تنهایی وجود نداشته باشد، نویسنده با خردمندی در ورسیون و نسخه دراماتیکاش از این مسئله غافل نشده است. این ویژگی بعدی است که من می توانم به راحتی سوار بر آن، سمپاتی دیگری به شخصیت امانی افزون کنم و رحم و عاطفه مخاطب را از این طریق جلب و جذب کنم. باز تاکید می کنم لحظه هایی در ادامه بازی در این سریال دارم که امیدوارم در مونتاژ باقی بماند و با آن پلان ها، شما این تنهایی و خسارات را بیشتر احساس خواهید کرد.

در ساختار درام هایی از جنس درام «باز پرس»، نقش مسائل عاطفی و عاشقانه برای ایجاد جذابیت بسیار موثر است. در باز پرس هم با توجه به بازی به شدت کنترل شده شما، علاقه ای به شخصیتی که اندیشه فولادوند آن را بازی می کند، دیده می شود...

ترسیم چنین حسی، افزوده من بازیگر به نقش است و از این طریق خواستم که یک لایه دیگر به شخصیت امانی افزون کنم. در فیلمنامه به این مسئله اشاره ای نشده بود و ارتباط میان این دو، بیشتر کاری بود. من هم البته از این فراتر نرفتم. فقط اجازه دادم با نوع بازی ام مخاطبان تیزبینی مثل شما، تخیل شان فعال شود و با این شیوه هم تنهایی امانی بزرگ تر به نظر می رسد و هم دست و پا زدن های تازه اش را با وجود امکاناتی که دور و برش هم شکل پررنگ تری به او می بخشد و یک صداقت در امانی شکل می دهد که نشان می دهد او چه نیازهای ساده اولیه تامین نشده ای دارد.

احمد معظمی با تزریق این حس در بازی شما چگونه برخورد کرد؟

احمد معظمی کارگردان صاحب درایتی است و دست بازیگر را که بازیگری می فهمد، باز می گذارد تا به بلسوغ جهان اثرش کمک کند و خوشحالم که این حس در بازی من دریافت شد.

تجربه موفق حضور در «باز پرس» را چگونه ارزیابی می کنید؟
این سریال با حضور یک تهیه کننده حرفه ای و خوشنام، متن درخشان، یک کارگردان صاحب تفکر و یک گروه درجه یک توانسته نظر مخاطب را به خودش جلب کند و از این بابت خوشحالم. به نظرم تلویزیون به تولید چند سریال مشابه «باز پرس» به لحاظ کیفیت احتیاج دارد تا دوباره تعداد مخاطبان رسانه ملی افزایش پیدا کند. اصابعر

مردم در کوچه و خیابان و فضای مجازی اظهار لطف می کنند برایم حائز اهمیت است. نکته مهم درباره این نقش و سریال مبتنی بر واقعی و حقیقی بودنش است و این به من کمک می کرد که سرسختانه روی لحظات بازی ام دقت و تمرکز داشته باشم و تلاش کردم اجرای آبرومند و قابل دفاعی ارائه کنم. واقعی بودن شخصیت، مسئولیت هایی جدای بحث بازیگری را در ذهنم به وجود آورد.

ایجاد سمپاتی درباره شخصیت های منفی به شدت به جنس بازی بازیگر وابسته است. آیا در این بین، فاکتورهایی چون شخصیت پردازی نقش در فیلمنامه هم سهم دارد؟

بله، هر چقدر متن درخشان باشد، نقش باورپذیرتر می شود و متن حسین ترابنژاد از نظر من از استانداردهای تلویزیون، بسیار بالاتر است. اگر همین جملات و همین لحظه ها را بازیگر دیگری ایفا می کرد که به اندازه من از خود تلاش به خرج نمی داد این سمپاتی را به وجود می آورد، شاید موفق به خلق چنین فضایی نمی شد. معتقدم سوا پیچیدگی نقش که مهم است اما بازی این پیچیدگی ها بسیار اهمیت دارد. به عنوان یک کارگردان، بازیگر و نویسنده به اندازه کافی وجوه اظهار نظر این گونه را کسب کرده ام و با قاطعیت می گویم استخوان بندی این سمپاتی را متن ایجاد می کند و گوشت و پوست و عضله و خون را بازی بازیگر جان می بخشد.

نکته مهمی که شخصیت ایوب امانی را نسبت به سایر شخصیت های منفی قصه مثل محسن متمایز می کند، هوش و نبوغ اش است و هیچ ردی از کارهایش در پرونده ها دیده نمی شود...

همینطور است. نحوه مدیریت بحران هایی که دور و برش ایجاد می شود، مثل برخوردش با باز پرس و سایر قضایا از این نبوغ البته از نوع ناآوازش می آید.

در آثار کلاسیک اروپایی و امریکایی این نوع شخصیت ها معمولاً آدم هایی تنها هستند و در متن «باز پرس» هم چنین رویکردی دنبال می شود و جایی که امانی با سوهانی در فرودگاه مشغول حرف زدن است، سوهانی بر این تنهایی تاکید می کند...
واقعیت این است که دراماتیزه کردن هر واقعیتی این مسائل را با خودش همراه می کند. حتی اگر در واقعیت کاراکتر مورد استناد ما این

احمد محمداسماعیلی - ایوب آقاخانی به واسطه دستاوردهای مهم و ارزشمندش به خصوص در تئاتر طی یک دهه اخیر از نام های اثرگذار تئاتر در بخش های مختلف بازی، تدریس، نویسندگی، مدیریت و نویسندگی است و از جمله کارگردان ها و درام نویسان موفق تئاتر در یک دهه اخیر به شمار می رود، به طوری که در کارهای تئاتری اش می توان رد پای یک مولف را جستجو کرد. او در سال های اخیر تمرکزش را بیشتر روی بازیگری تصویر معطوف کرده و این روزها هم توامان بازی های اش در سریال های باز پرس، بیگانه ای در میان ما و فیلم / سریال خان کشی در معرض دید مخاطب قرار دارد. آقاخانی در باز پرس بازی استلیزه، منعطف، توام با هوش و خرد و استانداردی در قالب یک شخصیت منفی و یا به تعبیری خاکستری به نام ایوب امانی ارائه می کند که پیش برنده خط اصلی درام در تقابل با صدرا حسینی قرار دارد. این هنرمند سوا فعالیت های تئاتری سابقه مدیریتی هم دارد و مسئول تئاتر حرفه ای شورای نظارت و ارزشیابی مرکز هنرهای نمایشی، مدیر پروژه چهار فصل تئاتر ایران، دبیر شورای انتخاب آثار مجموعه تئاتر شهر، مدیر بخش رادیویی دوازدهمین دوره جشنواره بین المللی تئاتر دانشگاهی ایران بوده است. گفت و گوی با ایوب آقاخانی را در ادامه می خوانید.

در چند بازی اخیرتان انگار مثل فاست، روح تان را به شیطان فروخته اید و در قالب شخصیت های منفی و شیطان صفت جذاب به بازی می پردازید...

تقریباً از سال ۱۳۸۴ که وارد بازی تصویر شدم و از همان دوران کمابیش نقش های منفی خوب و قابل کار کردن به من پیشنهاد می شد و خودم هم بدم نمی آید چنین نقش هایی را بازی کنم. اگر چه در این مدت با نقش های مثبت در سریال هایی مثل داوران، داستان یک شهر، سلام آقای مدیر و... حضور داشتم. در نجلا ۲، باز پرس و نجوا نقش های منفی خوب و جاندار بازی کردم. نقش هایی که هم به دلم خودم نشست و هم مخاطب هم از آنها بدش نیامد. در میان این نقش ها، بازی ام در «باز پرس» مرتفع ترین و بهترین نقش منفی من است و شکلی که

فرهاد قائمیان
وحید رهبانی
مهدی حسینی نیا
محید نوروزی
امیر نوروزی
نازنین فرهانی
EXPEDIENCY
تولید و نظارت بر تولید
حسین دارابی
تهیه و تنظیم
محمدرضا شفا
اکران در سینماهای سراسر کشور